

Morții vor învia

Renumitul misionar, Moffat, vizita adesea o căpetenie africană pe nume Macaba. Căpetenia avea multe întrebări în legătură cu „învățătura creștină”. În una dintre convorbirile lor, Moffat a vorbit despre învierea morților.

„Ce?”, strigă Macaba extrem de iritat, „ce cuvinte spui tu despre morți? Morții – vor – învia?”

„Da”, a răspuns Moffat liniștit, „toți morții vor învia.”

„Tatăl meu va învia?”

„Da.”

„Vor învia toți cei care au fost uciși în lupte?”

„Da.”

„Și toți cei care au fost omorâți sau mâncați de lei, de tigri și de crocodili vor învia?”

„Da, dar nu numai aceasta, ei vor fi chiar judecați după faptele lor.”

„Auziți!” a strigat căpetenia, întorcându-se spre războinicii săi, „voi, bărbați înțelepți, ați auzit voi vreodată așa ceva? – Ai știut aceasta deja?” s-a adresat el unui bărbat bătrân, omul cel mai înțelept al tribului. „Ai aflat vreodată ceva despre aceasta?”

„Niciodată”, a răspuns bătrânul. „Credeam că posed toată înțelepciunea strămoșilor noștri, dar niciodată n-am auzit asemenea cuvinte.”

Apoi, căpetenia s-a întors din nou spre Moffat și a spus:

„Părinte, eu te iubesc foarte mult. Cuvintele gurii tale sunt pentru mine dulci ca mierea, dar ce spui tu despre o înviere a morților este prea mult pentru mine. Doresc să nu mai aud nimic despre aceasta. Morții *nu pot* învia. Morții *nu vor* învia.”

„Dar spune-mi, prietene”, a replicat misionarul, „*de ce* să nu-ți vorbesc despre învierea morților?”

Întinzând brațul său puternic, care se experimentase în multe bătălii, și mișcându-și mâna ca și când ar fi apucat spada, Macaba a explicat:

„Am ucis *miile* mele. Și acestea - -.”

El nu și-a isprăvit fraza. După o pauză a adăugat:

„Să fie posibil ca toți să învieze din nou?”

Gândul că ar putea într-adevăr să existe o înviere a morților l-a consternat pe bărbatul nestăpânit. Ar fi posibil ca toți bărbații și femeile, față de care făcuse o gravă nedreptate, să învieze cândva dintre morți și să-l privească în față? Să facă ei cunoscute, în gura mare și deslușit, prin prezența lor ca martori ai întregii sale vieți, toate faptele pe care le uitase de mult și dorise să le uite *repede*? Dacă văzuse vrăjmași căzând în luptă sau prin asasinat, atunci pentru el fusese un gând liniștitor că ei dispăruseră pentru totdeauna cu tot ce știuseră și văzuseră ochii lor. Dar acum se terminase cu această liniștire, dacă, într-adevăr, morții au fost aduși la tăcere numai pentru o perioadă. Atunci va trebui să-i întâlnească din nou acolo, unde toți vor fi de același rang. Și atunci? – Cine își poate imagina acele scene?

Vor învia *toți* morții? Da, *toți*, iar cei care au făcut ce este rău vor învia pentru judecată. Înfricoșător gând! Faptele oamenilor, chiar dacă niciun ochi omenesc în afară de al lor nu le-a văzut, îi urmează în veșnicie, ca să apară acolo împreună cu ei în fața marelui tron alb. Și acolo nu există nicio posibilitate de a ascunde ceva în fața ochiului a-tot-pătrunzător al Celui care șade pe tron. „Și am văzut un mare tron alb, și pe Cel care ședea pe el, dinaintea căruia pământul și cerul au fugit și nu s-a mai găsit loc pentru ele. Și i-am văzut pe cei morți, mari și mici, stând în picioare înaintea tronului; și au fost deschise niște cărți. ... Și marea a dat înapoi pe morții care erau în ea; și Moartea și Locuința morților au dat pe morții care erau în ele; și au fost judecați fiecare potrivit faptelor lor.” (Apocalipsa 20.11-13)

Oamenii din fața marelui tron alb vor fi judecați și – vor fi găsiți vinovați. „Au fost judecați fiecare potrivit faptelor lor.” Sentința lor este osânda veșnică, departe de fața lui Dumnezeu. Nu poate fi altfel, deoarece „faptele” lor sunt rele și vrednice de condamnat. Pentru că „nu este deosebire, toți au păcătuit”. (Romani 3.22-23) Toți stau vinovați acolo, în fața unui Dumnezeu sfânt. Numai registre de păcate îngrozitoare dau la iveală cărțile, dar despre „fapte bune” nu este nimic notat în ele.

Într-adevăr, în același capitol (Apocalipsa 20) citim: „Și a fost deschisă *altă* carte, care este a vieții. ... Și dacă cineva nu a fost găsit scris în cartea vieții, a fost aruncat în iazul de foc.” Dar această carte a vieții este deschisă în cazul de față numai ca să arate că nu este scris în ea *niciunul* dintre numele tuturor morților care sunt *judecați acolo*, în fața marelui tron alb, *după faptele lor*. În „cartea vieții” vor fi găsite scrise numele celor care au acceptat pe pământ mărturia lui Dumnezeu și au crezut adevărul, adică al celor care s-au recunoscut vinovați în timpul harului, incapabili de orice bine, după cum mărturisește Cuvântul lui Dumnezeu:

„Nu este nici unul care practică bunătatea, nu este nici unul măcar” (Romani 3.12) și cei care au crezut în Domnul Isus Hristos, „*singurul* Mijlocitor între Dumnezeu și oameni, ... care S-a dat pe Sine Însuși preț de răscumpărare pentru toți” (1 Timotei 2.5,6). Numele lor este scris în cartea vieții, dar *nu pe baza faptelor lor*, a propriului lor merit. Ei știu „că nu cu cele pieritoare, argint sau aur, au fost răscumpărați, ... ci *cu sângele scump al lui Hristos*, Mielul fără cusur și fără pată” (1 Petru 1.18,19). Cândva stătea și peste viața lor scrisă o listă neagră cu păcate, după care trebuia să urmeze moartea, care este plata păcatului. Ei meritaseră moartea veșnică din cauza păcatelor lor. Dar sângele prețios al lui Hristos a ispășit toate aceste păcate și prin urmare, numele lor sunt scrise în cartea vieții, deci numele *tuturor* celor care au crezut în Fiul Omului, mort și înviat. În timpul judecății din fața marelui tron alb ei se află de mult în odihnă și slavă la Acela în care au crezut, da, la Cel care șade pe tronul alb ca să judece. Pentru ei, El nu este Judecător, ci Domn și Mântuitor și, în loc să fie judecați *de* El, ei judecă împreună *cu* El.

Dragă prietene, cel care citești aceste rânduri, nu vrei să dai și tu ascultare mărturiei lui Dumnezeu în acest timp al harului și să cauți adăpost la Acela care astăzi încă este pregătit să te mântuiască și să șteargă lista neagră a vinei păcatului tău, pentru ca și numele tău să fie găsit scris cândva în cartea vieții?

Titlul original: Die Toten werden auferstehen!
din *Samenkörner (Neue Folge 20) 1926*